

1
REPUBLICA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U GOSPIĆU

U GOSPIĆU
27. 12. 1996.
K- 49/92.
Poslovni broj : K- 4/96-12

P R E S U D A

U IME REPUBLIKE HRVATSKE !

Županijski sud u Gospiću u vijeću sastavljenom od sudaca Pavla Rukavina, kao predsjednika vijeća, Matilde Krunić i sudaca porotnika Častek Ankice, Josipa Bašić i Ivice Markovića, kao članova vijeća, te uz sudjelovanje zapisničara Katicke Radaković, u krivičnom predmetu protiv optuženika MILORADA LAZIĆA iz Metka bb, sada nepoznata boravišta, II PERICE ĐAKOVIĆA iz Gospića, sada nepoznata boravišta, III NIKOLE VUJNOVIĆA zv. "Vujina" iz Gospića, sada nepoznata boravišta, IV MIRKA MARUNIĆA iz Zagreba, sada nepoznata boravišta, V NIKOLE KONJEVIĆA zv. "Šišak" sada nepoznata boravišta i VI ŠAVE KUPRESANINA iz Metka, sada nepoznatog boravišta, koje brani Stjepan Nikšić, odvjetnik iz Gospića, zbog kriv. djela iz članka 122 OKZRH, na glavnoj raspravi održanoj 21. listopada 1996. u prisutnosti zastupnika optužbe Županijskog državnog odvjetnika Gospić Pavla J. Rukavina i branitelja optuženik Stjepana Nikšića odvjetnika u Gospiću, a u odsutnosti optuženih istoga dana

p r e s u d i o j e

optuženici:

I MILORAD LAZIĆ sin Mile i Anke rođene Vlatković, rođen 05. 01. 1964. u Udbini, s prebivalištem u Metku bb, sada nepoznata boravišta,

II PERICA ĐAKOVIĆ, sin Gojka, rođen 13. 04. 1967. u Gospiću, s prebivalištem u Gospiću, Karlovačka 1, Srbin, sada nepoznata boravišta,

III NIKOLA VUJNOVIĆ zv. "VUJINA" rođen 13. 06. 1969. bio nastanjen u Gospiću, Vukovarska 17, Srbin, sada nepoznata boravišta,

IV MIRKO MARUNIĆ sin Danila, rođen 03. 01. 1967. u Gospiću, s prebivalištem u Zagrebu, III Kozarski put br. 13, Srbin, sada nepoznata boravišta,

V NIKOLA KONJEVIĆ zv. "ŠIŠAK" sin Đure, rođen 14. 08. 1953. g. s prebivalištem u Gospiću, A. Mihanovića 7, sada nepoznata boravišta,

k r i v i s u

što su u vremenu od 3. rujna do 8. rujna 1991. godine u Metku, za vrijeme ratnih operacija koje je bivša "JNA" planirala, organizirala i provodila protiv Republike Hrvatske, kao pripadnici te vojske i tzv. "Martičeve milicije", nakon što je dana 3. rujna 1991. godine u Gospiću po pripadnicima tih formacija uhićen policajac PU Gospić Mirko Medunić i zatvoren u Metku, protivno odredbi čl. 3 stavak 1 točka 1 Ženevske konvencije o postupanju s ratnim zarobljenicima od 12. kolovoza 1949. godine, kroz to cijelo vrijeme više puta tupotvrdim predmetima udarali te nožem rezali po licu, ramenima i leđima Medunić Mirka, nanijevši mu time prijelom podlaktice lijeve ruke, napuknuće jagodične kosti lijeve strane lica, ubodnu ranu lijeve natkoljenice, posjekotine lijeve strane lica i izbili mu dva zuba,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava vršili mučenje i nečovječno postupanje te nanijali patnje i povrijedili tjelesni integritet prema ratnom zarobljeniku,

čime su počinili krivično djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava - ratnim zločinom protiv ratnih zarobljenika označeno i kažnjivo u čl. 122 OKZRH,

pa se temeljem članka 122 OKZRH

o s u d u j u

I opt. MILORAD LAZIĆ,

II opt. PERICA ĐAKOVIĆ i

V optuženik NIKOLA KONJEVIĆ zv. "Šišak"

na kaznu zatvora u trajanju od 8 /osam/ godina svaki,
a

III optuženik NIKOLA VUJNOVIĆ zv. "Vujina"

IV optuženik MIRKO MARUNIĆ

na kaznu zatvora u trajanju od 6 /šest/ godina svaki,

Temeljem članka 340 točka 3 ZKP

VI optuženik SAVA KUPREŠANIN sin Stanka rođen 31. srpnja 1961. u Metku, s zadnjim prebivalištem u Metku kbr. 9, sada nepoznata boravišta,

OSLOBAĐA SE OPTUŽBE

da bi u vremenu od 3. rujna do 8. rujna 1991. u Metku, za vrijeme ratnih operacija koje je bivša "JNA" planirala, organizirala i provodila protiv Republike Hrvatske, kao pripadnik te vojske i tzv. "Martićeve milicije", nakon što je dana 3. rujna 1991. godine u Gospiću po pripadnicima tih formacija uhićen policajac PU Gospić Mirko Medunić i zatvoren u Metku, protivno odredbi članka 3 stavak 1 točka 1 Ženevske konvencije o postupanju s ratnim zarobljenicima od 12. kolovoza 1949. godine, kroz to cijelo vrijeme više puta tupotvrdim predmetima udarao te nožem rezao po licu, ramenima i leđima Medunić Mirka nanijevši mu time prijelom podlaktice lijeve ruke, napuknuće jagodične kosti lijeve strane lica, ubodnu ranu lijeve natkoljenice, posjekotine lijeve strane lica i izbio mu dva zuba,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava vršio mučenje i nečovječno postupanje te nanio patnju i povrijedio tjelesni integritet prema ratnom zarobljeniku,

pa da bi time počinio krivično djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava - ratnim zločinom protiv ratnih zarobljenika označeno i kažnjivo u čl. 122 OKZRH.

Obrazloženje

Optužnica Županijskog državnog odvjetništva Gospić teretila je optuženike Milorada Lazića, Pericu Đakovića, Nikolu Vujnovića, Mirka Marunića, Nikolu Konjevića i Savu Kuprešanina da su na štetu oštećenika Mirka Medunića počinili krivično djelo ratnog zločina protiv ratnih zarobljenika iz članka 122 OKZRH, činjenično i pravno pobliže opisano u izreci ove presude.

U skladu s rješenjem ovog suda broj K- 4/96-8 / Kv- 32/96-2/ svim optuženicima suđeno je u odsutnosti, jer su do zaključenja glavne rasprave i nadalje bili nedostupni ovome sudu.

Na osnovu logičnog, uvjerljivog i potpuno istinitog iskaza svjedoka - oštećenika Mirka Medunića /list 23 i 42/ potkrijepljen medicinskom dokumentacijom / list 35/ u potpunosti je dokazano da su optuženici Milorad Lazić, Perica Đaković, Nikola Vujnović, Mirko Marunić i Nikola Konjević počinili terećeno krivično djelo dok na-protiv za Savu Kurpešanina nije bilo dokaza da je to isto djelo počinio .

Svjedok oštećenik Mirko Medunić u svom opširnom iskazu , što kod istražnog suca / list 23/, a što na glavnoj raspravi / list 42/ između ostalog navodi da je na početku oružanog sukoba na području Gospića 3. rujna 1991. uhvaćen kad je išao kući u Bilaj sa još jednom osobom, po osobama od kojih je neke poznao a neke ne. Po uhićenju, prebačen je najprije u Divoselo a onda u Medak, koji je u to vrijeme bio na okupiranom području dio tzv. "SAO KRAJINA". Tu u Metku, po njemu, u improviziranom zatvoru bio je smješten i mučen. Osobe koje su ga mučile je poznao još dok su zajednički živjeli u Gospiću. Sve svoje brojne ozljede zadobio je u tom improviziranom zatvoru u Metku. Posebno surov bio je I optuženik Milorad Lazić koji mu je velikim kuhinjskim nožem isparao svu odjeću, pa kad je ostao gol, rezao ga nožem po licu, ubadao ga po tijelu, rezao po leđima, ubadao u lijevu bedru a tome je bio prisutan i IV optuženik Mirko Marunić. Tu u zatvor dolazili su i II optuženik Perica Đaković i V optuženik Nikola Vujnović, koji su ga tukli pendrekom po tabanima i svuda gdje su stigli. Đaković ga je tukao tzv. "pendrekom", Marunić palicom a za to vrijeme Vujnović ga je držao za noge, V optuženik Nikola Konjević zv. "Šišak", koji ga je izudarao drvenim kolcem a pivskom bocom razbio mu jagodičnu kost na licu.

VI optuženik Sava Kuprešanin nije ga tukao, već ga je samo ispitivao i po svjedoku, to ispitivanje bilo je uljudno.

Ova maltretiranja nisu bila zajednička, već je svaki od petero optuženika, koji su oglašeni krivima dolazio je pojedinačno i po svom vlastitom nahođenju. Svjedoka su smatrali, s obzirom da je bio prišadnik policije, nešto važnijim od ostalih pritvorenika, jer su pretpostavljali da ima više saznanja o obrani grada kao i rasporedu jedinica. U tim razgovorima s njima on im je kako reče: "crtao bez veze obrambene položaje na području Gospića". Maltretiranja i mučenja trajala su četiri dana. Od maltretiranja i tuče onesvještavao se i u takvom stanju bi ga polijevali vodom. Od sve petorice optuženika najsiroviji je bio I optuženik Milorad Lazić.

Od tuče i maltretiranja u Metku, zadobio je prijelom lijeve podlaktice, prijelom tri rebra, napuknuće lične kosti, posjekotinu lica od noža po lijevom

bedru a i inače je bio sav"crn" po glavi i po tijelu.

Kroz četiri dana prebačen je iz Metka u bolnicu Udbina, gdje se neko vrijeme liječio i gdje je zahvaljujući doktoru Matiću ostao iako su ponovno došli po njega, da bi kasnije bio prebačen u zatvor u Knin, gdje je proveo oko tri mjeseca i nekoliko dana prije Božića 1991. godine je razmijenjen.

Svjedok je posebno naglasio da sve osobe - optuženike iz optužnice poznaje ili osobno ili iz viđenja. Tako je poznavao I opt. Milorada Lazića, koji je imao dva brata i živio je na području Gospića, poznavao je II optuženika Pericu Đakovića, poznavao je III optuženika Nikolu Vujnovića zv. Muzina, koji se bavio hrvanjem. Neko vrijeme živio je u Beogradu, a onda se vratio nazad. Poznavao je IV optuženika Mirka Marunića koji je radio u bivšem "MOL" Lički Osik, poznavao je Nikolu Konjevića zv. "Šišak", koji je radio u policiji u Gospiću a poznavao je i VI optuženika Savu Kuprešanina zv. Saša koji je također radio u "Mol" Lički Osik.

Sve ozljede koje je zadobio, zadobio je u privremenom zatvoru u Metku. Tukli su ga netko više, netko manje. Jedino ga nije tukao VI optuženik Sava Kuprešanin, već ga je samo ispitivao.

Po povratku u Gospić liječio se i dugo vremena je proveo na bolovanju. Nakon što se oporavio, nastavio je raditi kao policajac u Policijskoj upravi Gospić.

Na iskaz svjedoka oštećenika Mirka Medunića vezano za ozljede koje je zadobio, nadovezuje se "Zaključni liječnički izvještaj"/ list 5/, gdje su po povratku oštećenika registrirane sve ozljede koje je zadobio. Ozljede su brojne. Među njima rezna rana desne lijeve strane lica duga 10 cm, ubodna rana lijeve patkoljenice, prijelom lijeve podlaktice i lijeve čeljusne kosti, izbijena prednja dva zuba uz još mnoštvo krvnih podljeva po cijelom tijelu a što je dovelo i do stresne reakcije s depresijom.

Na osnovu okolnosnog, uvjerljivog i istinitog prikaza svjedoka - oštećenika Mirka Medunića nedvojbeno proizlazi da su I opt. Milorad Lazić, II optuženik Perica Đaković, III optuženik Nikola Vujnović, IV opt. Mirko Marunić i V. optuženik Nikola Konjević, počinili krivično djelo ratnog zločina protiv ratnih zarobljenika iz čl. 122 OKZRH.

Za VI optuženika Savu Kuprešanina upravo na osnovu iskaza svjedoka, nema dokaza da bi počinio isto krivično djelo.

Za prvu petoricu optuženika nedvojbeno je dokazano da su postupili protivno članku 3 stavak 1 točka 1 Ženevske konvencije o postupanju s ratnim zarobljenicima od 12. kolovoza 1949. Naime, u oružanom

sukobu a nema dvojbe, da je u to doba izbio oružani sukob između legalnih organa vlasti na području Hrvatske i slobodno se može reći, pobunjeničkih snaga, koje su se okupile u tzv. "SAO Krajini", pa u takvoj situaciji nečovječno postupali prema osobi koja je lišena slobode na način da su ga bilo pojedinačno, a u nekim slučajevima i zajednički, maltretirali i tukli i ponižavali nanijevši mu pri tome teške uz to i brojne ozljede nanešene opasnim sredstvima bilo nožem, bilo pendrecima, bilo kolcem, a bilo šakom, što je sve kod oštećenika dovelo do teškog zdravstvenog stanja i slobodno se može zaključiti da je samo zahvaljujući svojoj fizičkoj konstituciji, sve te torture preživio. Svjedok je opisao sve osobe koje su mu te ozljede nanijele i koje su učinile zlo, pa identitet tih osoba uopće nije upitan. Sve su te osobe živjele na području Gospića i radile gdje i svjedok, pa nema nikakvog razloga nevjerovati mu, jer logično da imena nije mogao izmisliti kad su te osobe poznate na ovom području a za neke, koji su ga također maltretirali i nije znao kako se zovu. Sve ovo ukazuje da je iskaz svjedoka vrlo uvjerljiv, okolnosan i za ovaj sud prihvatljiv.

Ne poštivajući spomenutu Ženevsku konvenciju o postupanju s ratnim zarobljenicima, oštećenik se može smatrati ratnim zarobljenikom, jer je zarobljen u oružanom sukobu, pa prema tome kršeći pravila međunarodnog prava kroz mučenje i nečovječno postupanje, nanijeli su mu patnje i povrijedili njegov tjelesni integritet, nanoseći mu brojne teške tjelesne ozljede, pa su prema tome prva petorica optuženika nedvojbeno počinili krivično djelo ratnog zločina protiv ratnih zarobljenika iz čl. 122 OKZRH, slijedom čega su oglašeni krivim i osuđeni na kaznu zatvora II optuženik Milorad Lazić, II optuženik Perica Đaković i V optuženik Nikola Konjević, u trajanju od osam godina, a III optuženik Nikola Vujnović i IV optuženik Mirko Marunić na kaznu zatvora u trajanju od šest godina.

Odlučujući o visini kazne ovaj sud se rukovodio posebno društvene opasnosti ovakve vrste krivičnih djela te brojnim ozljedama koje je zadobio oštećenik koji je samo što zbog svoje fizičke konstitucije a što zbog uviđavnosti liječnika, preživio svu ovu torturu.

U odnosu na VI optuženika Savu Kuprešanina donesena je oslobađajuća presuda pozivom na čl. 340 točka 3 ZKP, jer nije dokazano da je počinio terećeno krivično djelo.

Ovakav zaključak izvodi se iz iskaza svjedoka - oštećenika koji ni u jednom trenutku nije spomenuo da ga je VI optuženik maltretirao, mučio i tukao.

Istina, VI optuženik ga je ispitivao o stanju na području Gospića, no, kako svjedok kaže, uljudno, dakle, nekakvog nečovječnog postupanja u tom ispitivanju nije bilo, makar ispitivanje u takvim uvjetima u kojima se oštećenik nalazio može djelovati neljudsko, ipak ne prelazi onu granicu koja bi potpadala pod zakonski opas iz članka 122 OKZRH.

Iz svega proizlazi da je VI optuženika valjalo osloboditi, kako je to navedeno u izreci ove presude.

U Gospiću, dne 21. listopada 1996.

ZAPISNIČAR:

PREDSJEDNIK VIJEĆA:

Katida Radaković v.r.

Pavao Rukavina v.r.

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 dana, po primitku pismenog otpravka ove presude. Žalba se podnosi ovome sudu pismeno u 3 primjerka a o žalbi rješava Vrhovni sud Republike Hrvatske.

O TOM OBAVIJEST:

1. Županijsko državno odvjetništvo Gospić na br. KT-49/92.
2. optuženici: I opt. MILORAD LAZIĆ, Medak bb,
II opt. Perica ĐAKOVIĆ, Gospić, Karlovačka 1,
III opt. NIKOLA VUJNOVIĆ zv. Vujina, iz
Gospića, Vukovarska 17,
IV opt. MIRKO MEDUNIĆ, Zagreb, III Kozarski put
br. 13.
V opt. Nikola Konjević zv. "Šišak" iz Gospića
ul. A. Mihanovića br. 7
VI opt. Sava Kuprešanin iz Metka kbr. 9,
- svi sada nepoznatog boravišta
- svi putem oglasne ploče suda.
3. Branitelj Stjepan Nikšić, odvjetnik iz Gospića.

Za točnost otpravka
ovlašteni djelatnik
Katida Radaković